

Sygn. akt XI Ka 282/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 maja 2014 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie XI Wydział Karny Odwoławczy

w składzie :

Sędzia SO Sławomir Kaczor

Protokolant: apl. Alicja Ziółkowska

po rozpoznaniu w dniu 13 maja 2014 roku

sprawy F. L.

obwinionego z art. 150 § 1 k.w.

na skutek apelacji wniesionej przez obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej

z dnia 22 stycznia 2014 roku

sygn. akt. VII W 3456/13

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę obwinionego F. L. przekazuje Sądowi Rejonowemu w Białej Podlaskiej do ponownego rozpoznania.

XI Ka 282/14 UZASADNIENIE

F. L. został obwiniony o to, że w dniu 27 czerwca 2013 r. o godz. 14.30 w P., pow. (...), woj. (...) na posesji ozn. nr(...) przy ul. (...) działając umyślnie dokonał oprysku substancją chemiczną jednego rzędka krzewu truskawki powodując ich uschnięcie czym wyrządził szkodę w wysokości 150 złotych na rzecz R. K.,

tj. o czyn z art. 150 § 1 k.w.

Wyrokiem z dnia 22 stycznia 2014 roku Sąd Rejonowy w Białej Podlaskiej uznał obwinionego za winnego tego, że w dniu 27 czerwca 2013 r. o godz. 14.30 w P., pow. (...), woj. (...) na posesji o nr (...) przy ul. (...) działając umyślnie dokonał oprysku substancją chemiczną jednego rzędu truskawek powodując ich uschnięcie czym wyrządził szkodę w wysokości 150 złotych na szkodę R. K., to jest popełnienia wykroczenia z art.150 § 1 k.w. i za to na podstawie art.150 § 1 k.w. wymierzył mu grzywnę w wysokości 200 złotych; na podstawie art.150 § 3 k.w. orzekł nawiązkę na rzecz R. K. w kwocie 150 złotych; zasądził od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 złotych tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 30 złotych tytułem opłaty.

Apelację od powyższego wyroku wniósł obwiniony. Zaskarżając rozstrzygnięcie w całości zarzucił obrazę przepisów prawa karnego materialnego oraz prawa wykroczeń, a mianowicie przepisu art. 150 § 1 k.w. przez przyjęcie, iż działając umyślnie dokonał oprysku substancją chemiczną jednego rzędu truskawek powodując ich uschnięcie, czym wyrządził szkodę w wysokości 150 złotych na szkodę R. K..

Podnosząc powyższy zarzut obwiniony wniósł o uniewinnienie od dokonania zarzucanego mu czynu z art. 150 § 1 k.w., ewentualnie o przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia celem powołania przez niego świadków.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

O uniewinnieniu obwinionego na obecnym etapie postępowania nie może być mowy z uwagi na przedwczesność takiego żądania. Zasadna. Na uwzględnienie zasługuje natomiast drugie z żądań sformułowanych w apelacji.

Analiza uzasadnienia wniesionego środka odwoławczego wskazuje na to, że obwiniony zarzuca w rzeczywistości zgromadzenie niepełnego materiału dowodowego oraz jego nieprawidłową ocenę, co skutkowało poczynieniem błędnych ustaleń faktycznych przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia. Argumentacja ta co do zasady musi zostać uznana za trafną.

W pierwszej kolejności należy podnieść, iż sąd I instancji w żaden sposób nie odniósł się do zdjęć miejsca zdarzenia, które wykonał i dostarczył obwiniony i które zostały dołączone do akt sprawy (k.35) Wprawdzie fotografii tych nie zaliczono w poczet materiału dowodowego jednakże brak decyzji w tym przedmiocie ocenić należy jako nieprawidłowość skutkującą obrazą art.366 § 1 k.p.k. w zw. z art. 70 § 5 k.p.w.

Nie został również rozpoznany wniosek obwinionego o dopuszczenie dowodu z zeznań wskazanych przez niego świadków (k.34).

Ponadto wbrew obowiązki wynikającemu z art. 366 § 1 k.p.k. Sąd Rejonowy nie podjął starań zmierzających do należytego ustalenia, czy pomiędzy obwinionym i pokrzywdzoną miały miejsce wcześniejsze konflikty. Jakkolwiek w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku Sąd I instancji stwierdził, iż nie ma przesłanek do przyjęcia, że konflikty takowe występowały, to jednak ustalenie takie wydaje się być przedwczesne. Obwiniony podniósł bowiem w apelacji, iż w trakcie przesłuchania na Komisariacie Policji w T. przedłożył spis wszelkich sytuacji spornych pomiędzy nim i pokrzywdzoną, zawierający również opis ewidentnych pomówień przez R. K.. W takiej sytuacji oczywistą jest konieczność ustalenia czy dokument ten w istocie został przez obwinionego złożony, a jeżeli tak to jego dołączenia oraz przesłuchania obwinionego na okoliczność jego treści.

Oceniając poczynione przez sąd I instancji ustalenia nie sposób nie zauważyć, na co również wskazuje skarżący, iż sąd ten bezzasadnie przyjął, że w dacie zdarzenia metalowa siatka znajdowała się po stronie działki należącej do pokrzywdzonej, a drewniany płot na działce obwinionego, podczas gdy dowody zgromadzone w sprawie wyraźnie wskazują, iż było odwrotnie. Również w żaden sposób Sąd Rejonowy w uzasadnieniu wyroku nie rozważył możliwości dokonania czynu przypisanego obwinionemu przy uwzględnieniu istnienia podwójnego ogrodzenia w dacie zdarzenia. Wprawdzie niedługo po nim drewniany płot miał zostać usunięty z działki pokrzywdzonej, jednakże rozstrzygając przedmiotową sprawę należało wyjaśnić również tę okoliczność i odnieść się do niej.

Charakter wyżej określonych nieprawidłowości czyni koniecznym uchylenie zaskarżonego wyroku. Ponownie rozpoznając sprawę Sąd Rejonowy przeprowadzi postępowanie dowodowe w całości uwzględniając wyżej poczynione uwagi.

Podkreślenia wymaga, że niniejsze rozstrzygnięcie nie przesądza treści wyroku, jaki zapadnie po ponownym rozpoznaniu sprawy, a tym samym nie determinuje kształtu ustaleń faktycznych, jakie zostaną poczynione przez Sąd Rejonowy. Rzecz jednak w tym, by ustalenia te zostały poprzedzone zgromadzeniem kompletnego i prawidłowo ujawnionego materiału dowodowego, a w dalszej kolejności jego należytą i całościową oceną, które to wymogi w toku dotychczasowego postępowania nie zostały spełnione.

Z tych względów Sąd Okręgowy na podstawie art. 437 § 2 k.p.k. w zw. z art.109 § 2 k.p.w. orzekł jak w wyroku.